

ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਰਡਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਜਿੱਥੇ ਸੋਧ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਖਰਚੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰੋਗਡ ਆਰਡਰ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੋਧ ਨੂੰ Rs. 50 ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ।”

(7) ਇਸ ਆਰਡਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤੀਆ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਟਾਪਲ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤੀਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਵੀ. ਕੇ. ਝਾਂਜੀ ਜੇ.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 3348 ਆਫ 95

12 ਮਈ, 1995

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950- ਆਰਟੀਕਲ 226/227— ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ 1922—ਸ. 22
— ਕਮੇਟੀ ਦੇ 2/3 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ — ਕਮੇਟੀ ਦੇ 2/3 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ
ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ, ਸਗੋਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ "ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ" ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। - ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ - ਇਸ ਨੇ "ਸਬੰਧੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪਰਾ ੮੧ ॥

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਸਪੀ ਜੈਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁੰਬਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਐਸਕੇ ਭਨੋਟ, ਡੀਏਜੀ ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

1. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੀ.ਐਸ.ਦੁਆਬੀਆ।

ਆਰ.ਐਲ ਬੱਤਾ, ਸਜੇ ਤਾਂਗੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਵੀ.ਕੇ. ਝਾਂਜੀ, ਜੇ.

(1) ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ '226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੰਦਾਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜ਼ੀਰਾ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜ਼ੀਰਾ ਦੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

(2) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ। ਜ਼ੀਰਾ ਦੇ 17 ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 13 ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਿੰਨ ਕੋ-ਆਪਟਿਡ ਹਨ ਅਤੇ 17 ਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਸਥਾਨਕ ਵਿਧਾਇਕ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਰਿਸਪਾਂਸ ਡੈੱਟ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 15 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਈ। 1995 ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜ਼ੀਰਾ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਨੇ 27 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਖਿਲਾਫ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੰਗ ਸੀ. 27 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ

ਐਕਟ) ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ 8 ਫਰਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਏਜੰਡਾ-ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ 25 ਫਰਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.30 ਵਜੇ ਬੁਲਾਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, - ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 1995 ਦੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਗਿਆਰਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਜੋ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਮਤੀ ਲਾਈ ਜੈਨ, ਪ੍ਰਧਾਨ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਦਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਇਕ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਸਵੇਰੇ 11.05 ਵਜੇ ਮੀਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਕਾਹਲੋਂ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੀ-9 ਵਜੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੰਗ 'ਤੇ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਦਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ 11 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨਾਲ ਮੁਅੱਤਲੀ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ.

(3) ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁੱਡੇ ਅਨਸਰਾਂ ਦਾ ਡਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ। 3 ਨੇ 8 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.30 ਵਜੇ ਮੀਟਿੰਗ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ.

ਉਸਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਸਵੇਰੇ 9.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗ 8 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.30 ਵਜੇ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਏਜੰਡਾ ਕਲਰਕ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.20 ਵਜੇ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੁਨੇਹਾ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਊਨ ਹਾਲ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਮਤਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ/ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ 12 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਤਾ 25 ਫਰਵਰੀ 1995 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 11 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(4) ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ "ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ" ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ, ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁੱਲ 16 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 11 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾਇਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ ਪਰ also ਸਹਿਯੋਗੀ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 17 ਹੈ, 11 ਮੈਂਬਰਾਂ ਭਾਵ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

"ਸੈਕਸ਼ਨ- 3 - ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ:

(1) ***	***	***
(2) ***	***	***
(3) ***	***	***
(4) "ਕਮੇਟੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ a		ਮਿਊਂਸ਼ਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ
ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ।		

ਸੈਕਸ਼ਨ-12: ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ, -

- (1) ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰੇਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ:-

ਸੈਕਸ਼ਨ-12: ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ, (1) ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ: -

- (a) ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਸੰਖਿਆ ਜਿੰਨੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ;
- (b) ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਮੈਂਬਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ
- (c) ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰ, ਅਰਥਾਤ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਉਸ ਹਲਕੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਸਥਿਤ ਹੈ:

ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ-22:

ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ:

ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਖਾਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ (ਰਾਜ) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਦਤਨ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਤਾ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ 21 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟੈਂਡਰ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਭੇਜਣ ਦੇ 21 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਚਿਤ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ Bfite ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: (i) ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ, (ii) ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ (iii) ਸਹਿਯੋਗੀ ਮੈਂਬਰ (s). ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਅਤੇ (i) ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ; (ii) ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਦਤਨ ਅਸਫਲਤਾ; ਅਤੇ (iii) ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ 21 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(7) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ “ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ” ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦਾ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। *ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪ- ਧਾਰਾ (1) ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਜਾਂ

ਵਾਈਸ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਜੇਕਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਚੋ-ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਦਫਤਰ ਖਾਲੀ ਕਰੇ। (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ "ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਚੋ-ਤਿਹਾਈ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੁਖਦੇਓ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਰਾਹ ਦੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਚੋ-ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ। ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ' ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਿਣਤੀ' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋ-ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੁਭਾਵਕ ਹੈ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੋ ਉੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਚੋ-ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।" ਸਮੀਰੂਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਐਸ ਡੀ ਓ ਮੰਗਲਦੇਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਸਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27(1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚੋ-ਤਿਹਾਈ ਗਿਣਤੀ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਗਾਓ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਚੋ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਚੋ-ਤਿਹਾਈ ਨੂੰ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੁੱਲ ਤਾਕਤ 30 ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਚੋ-ਤਿਹਾਈ 8 ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ।

(2) ਏਆਈਆਰ 1956 ਪਟਨਾ 367

(3) ਏਆਈਆਰ 1971 ਅਸਾਮ ਅਤੇ ਨਾਗਾਲੈਂਡ 163.

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਮ ਹਾਮਾ ਜੋਇਸ (ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਸਨ; ਵਿੱਚੁ\$, ਸਿਓਸ਼ਨਹਰੱਪਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਬਨਾਮ ਦਾਵਾਂਗੇਰੇ ਸਿਟੀ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ, ਦਾਵਾਂਗੇਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (v, ਕਰਨਾਟਕ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1904 ਦੀ ਧਾਰਾ 42(9) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਕੁੱਲ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਚੋ-ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ

ਨਹੀਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਗਣਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕਮੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਤੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਇਕੱਲੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 1964 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42(9) ਵਿੱਚ "ਮੌਜੂਦਾ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਵਿੱਚ "ਪੂਰਾ" ਜਾਂ "ਕੁੱਲ" ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਇਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਬਾਈਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਤਾ *ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ*। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ, ਸਗੋਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸਮੀਕਰਨ "ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ" ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ "ਸਬੰਧੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੁਢਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਕਰਤੱਵ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਏਆਈਆਰ 1978 ਕਰਨਾਟਕ 140.

ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐੱਮ. ਰਾਮਾ ਜੋਇਸ ਨੇ 5. *ਸ਼ਿਵਸ਼ਰੀਕਰੱਪਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਖਤ ਲੋੜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਬਦਲ ਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ

ਸਖਤ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ "ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ" ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(9) ਸ਼ਿਵਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਲਾਂਜੇਵਾਰ ਬਨਾਮ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਭੰਡਾਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਅਤੇ ਨਾਮਦੇਵਰਾਓ ਮਾਧਵਰਾਓ ਠਾਕਰੇ ਬਨਾਮ ਦੁਲਾਜੀ ਸੀਤਾਰਾਮ ਪਾਟਿਲ (6) ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਲਾਂਜੇਵਾਪੀਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 55 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"55. (1) ਇੱਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੌਂਸਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ (ਸਹਿਯੋਗੀ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

(10) ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 38 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ 37 ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ 36 ਕੌਂਸਲਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਈਓ-ਆਨਟਿਡ ਕੌਂਸਲਰ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ 36 ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 10 ਨੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 26 ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ ਮੀਟਿੰਗ ਹਾਲ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਕੌਂਸਲਰ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਆਨਟਿਡ ਕੌਂਸਲਰ ਸਮੇਤ

(5) ATR 1986 ਰੋਮਹਵ 268.

(6) 1969 ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਲਾਅ ਜਰਨਲ, 74.

ਫਿਰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੋ-ਆਪਟ ਕੀਤੇ ਕੌਂਸਲਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੋਟ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਵੋਟਿੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਕੀ 25 ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੋਟ ਪਾਈ। ਕੁੱਲ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਗਿਣਤੀ 37 ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 24.66 ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 25 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 37 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਆਪਟਡ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਦੇਵਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਰੁੱਧ "ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ (ਐਸੋਸੀਏਟ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਫੌਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਖਾਲੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਐਸੋਸੀਏਟ ਮੈਂਬਰਾਂ" ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ 17 ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 11 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ।

(12) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਐਨ. ਕੇ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.

ਸੀਮੇਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1994 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 16522 .

29 ਮਈ 1995

ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡੀ ਆਈ ਆਈ ਲੂਟਸ ਐਕਟ 1 <M7 —Sf^,r>n) &' 39— ਉਦਯੋਗ; (ਵਿਕਾਸ ਅਵ ਡੀ ਯੂਲੇਸ਼ਨ) A_c+I 1951 - ° 9 Aviard ਦੀ ਬਹਾਲੀ v) 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬੈਕ ਵੇਜ ਦੇ ਨਾਲ - ਆਰਓਆਰਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਵੋਲੀਕੇਸ਼ਨ - ਲੇਬਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ